

GIỚI THIỆU

TÁC PHẨM “THƯƠNG YÊU”

CỦA NHÀ VĂN NGUYỄN THỊ VINH

*

Tác giả Nguyễn Thị Vinh sinh vào đầu thế kỷ thứ 20 mà thế kỷ thứ 20 là thế kỷ của thay đổi. Nhiều phương diện của đời sống hiện nay như giao thông, truyền tin, khoa học, đã từng là giấc mơ của các thế kỷ trước. Thi sĩ đời xưa mong được nhìn thấy chị Hằng, có thi sĩ đã nhảy xuống dòng sông để được ôm bóng trăng. Ở thế kỷ thứ 20 con người đã đặt chân lên Mặt Trăng để đi tìm dấu vết chị Hằng.

Hơn nơi nào hết, Việt Nam là nơi đầy chứng tích cho những sự thay đổi đáng kinh ngạc của thế kỷ thứ 20 trong mọi lĩnh vực từ kinh tế, chính trị đến văn học, nghệ thuật. Ngoài những thay đổi trong đời sống hằng ngày, về phong tục, tư tưởng, chính trị, dân Việt còn phải chịu đựng những nghịch cảnh trên chính quê hương mình trong nhiều thập niên thế kỷ thứ 20.

Chính trong bối cảnh lịch sử này của Việt Nam, nhà văn Nguyễn Thị Vinh đã cho ra đời tác phẩm “Thương Yêu”, một tác phẩm trong đó có gia đình bốn anh em, một trai ba gái: anh Thân, chị Dậu, chị Mai, em Khánh.

Cả bốn anh em mồ côi vì bố mẹ mất sớm. Bốn anh em phải đùm bọc nhau. Anh Thân, chị Dậu, chị Mai đi làm để nuôi em và nuôi lẫn nhau.

Cả bốn anh em phải bênh vực nhau để đối đầu với những họ hàng xấu bụng và ích kỷ. Một lần thấy hai em bị người bác đối xử tàn tệ thì anh Thân nhảy ra bênh các em thậm chí còn dọa đánh nhau với bác trai.

Cũng trong chuyện “Thương Yêu” này, chính người anh cả đã dứt khoát đem các em đi sống tại một nơi khác dù có phải cực khổ hơn chăng nữa. Nhưng có rau ăn rau, có cháo ăn cháo. Anh Thân không muốn các em mình phải sống chung khổ sở với ông bác. Vì nỗi đau của các em cũng là nỗi đau cho người anh cả.

Mỗi khi thấy các em thiếu thốn, anh Thân cảm thấy phải cố gắng đi làm nhiều hơn để lo cho các em. Anh không phải chỉ là người anh mà còn là hình ảnh một người cha thương yêu lo lắng cho các em đến quên cả mình.

Còn các cô em gái của anh Thân thì sao? Trong nhà túng thiếu. Dậu phải bán đôi hoa tai của cô để có tiền đi chợ, Mai chấp nhận mặc cái áo bạc phếch sòn cả cổ, rách cả khuỷu tay.

Sống trong hoàn cảnh như thế, không thể nào lúc nào cũng vui vẻ được. Nhưng sau mỗi lần cãi nhau vì những chuyện rất nhỏ, cả mấy anh em đều ân hận và tự nhủ sẽ không mắng em hay cãi lại anh chị mình nữa.

Trong “Thương Yêu”, anh Thân đã nói với các em mình câu này, không phải chỉ đúng trong trường hợp của bốn anh em trong truyện mà ngoài đời thường cũng thế.

“Đấy các em xem, thế mà lúc này còn được sống với nhau, anh em lại cứ hay cãi nhau.”

Trong tác phẩm “Thương Yêu”, mỗi trang đều bàng bạc tình cảm ấm áp của sự thương yêu đùm bọc, mỗi chương đều chan hòa ngọn lửa ấm của tình thương nhân hậu giữa người với người.

Cuộc đời trong “Thương Yêu” không phải không có người xấu, nhưng cũng không thiếu người tốt như bà cụ Tư là bà cụ cho bốn anh em ở thuê, và anh Bằng là bạn của Thân.

Bà cụ Tư cho bốn anh em thuê nhà nên bà hiểu hơn hết tình cảnh túng bấn của bốn anh chị em. Vì ở cùng một nhà nên bốn anh em ăn thức gì thì bà cụ Tư cũng biết cả. Dù bốn anh em che đậy thế nào thì bà cụ cũng biết bữa cơm của họ thường là cháo hay là cơm với rau luộc. Nhiều lúc bà cụ muốn san sẻ thức ăn cho bốn anh em nhưng cả bốn anh em tự trọng quá khiến bà cụ ngại ngùng không dám. Cho đến một hôm, vừa làm xong một món nấu, nghe tiếng cháo húp xùm xụp của Thân, bà cụ vội vã bung bát nấu vào cho bốn anh em. Dù hôm đó bà cụ không có món nhắm nhưng lòng bà cụ thấy vui vẻ quá.

Còn Bằng, người bạn tốt của Thân, dường như là một người chỉ xuất hiện trong mơ chứ không phải trong đời thường. Khi đến thăm anh em Thân, Bằng đem bánh đậu xanh cho Khánh và quà cho cả bốn anh em, chẳng khác chi người mẹ đi chợ xa mua quà về cho con. Trong một lần về chơi, Bằng đã kín đáo đưa tiền giúp anh em Thân. Bằng lại có tài nấu bếp ngon như đầu bếp ở hiệu ăn. Có được một người bạn như Bằng quả thật là món quà hiếm có trong cuộc đời.

Vừa rồi chúng tôi giới thiệu sơ lược những nhân vật chính trong truyện “Thương Yêu” của tác giả Nguyễn Thị Vinh. Nhưng chuyện không chỉ có thế mà còn nhiều tình tiết hấp dẫn khác, chẳng hạn xinh đẹp như cô Đậu và cô Mai thế hai cô ấy yêu ai lấy ai? Có phải anh Bằng người bạn trai thường xuyên lui tới với gia đình lọt vào mắt xanh của hai cô không? Hay là còn những cậu công tử nào khác? Chúng tôi sẽ để độc giả khám phá tiếp thêm khi đọc truyện.

Người dân Việt trong thế kỷ thứ 20 đã phải chịu đựng nhiều đổ vỡ, nhiều đau lòng. Biết bao nhiêu gia đình tan tác vì chiến tranh, chạy loạn, bom đạn, di cư rồi di tản.

Nhưng chúng ta cũng đã chứng kiến hay nghe thấy sự thành công của rất nhiều gia đình người Việt, thành công trên nhiều phương diện. Họ đã thành công nhờ vào điều gì vậy? Những người trong các gia đình này đã nương tựa vào nhau - bằng sự thương yêu của tình gia đình, của tình bằng hữu - để giúp nhau đạt đến thành công và hạnh phúc.

Chúng ta sẽ tìm thấy trong truyện của nhà văn Nguyễn Thị Vinh sự thể hiện của tình thương yêu giữa những người cùng gia đình, giữa những người bạn với nhau và giữa những người sống gần nhau. Truyện “Thương Yêu” và cuộc đời của người Việt chỉ khác nhau ở hoàn cảnh và thời đại mà thôi.

Nhưng có phải là kinh nghiệm của chính chúng ta cũng đã cho thấy: dù sống trong hoàn cảnh nào chẳng nữa, dù sống trong thời đại nào chẳng nữa, không có gì có thể thay thế được sự thương yêu, và chỉ có tình thương yêu mới có thể đem lại **sức mạnh và nguồn sống cho con người**.

Người ta đã từng nói rằng nếu không có sự khám phá của trụ sinh thì nhân loại trong thế kỷ thứ 20 sẽ bị nhiều nạn dịch hoành hành.

Nhưng đã có ai nghĩ rằng nếu không có sự thương yêu thì con người sẽ còn bị thiệt hại trầm trọng đến đâu nữa.

Chúng tôi xin trân trọng giới thiệu tác phẩm “Thương Yêu” của nhà văn Nguyễn Thị Vinh đến quý vị, một tác phẩm mà đề tài “Thương Yêu” sẽ mãi mãi tồn tại với thời gian.

Ngô Thị Quý Linh

đọc trong buổi giới thiệu tác phẩm “Thương Yêu” của nhà văn Nguyễn Thị Vinh

Tháng Ba năm 2010